

פְּרֻשֵׁת קֶרַח

במדבר טז 1 – יח 32

¹ טו קֶרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֹוִי, דָּתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פֹּלֵת מִבְּנֵי רְאוּבֵן, ² לְקַחוּ אִתְּכֶם מֵאֲתֵימִים וְחֻמְשִׁים אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִנְהִיגֵי עֵדָה, נְצִיגֵי הָעָם וְאֲנָשִׁים יְדוּעִים, וְהִתְיַצְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה. ³ הֵם הִתְקַהְלוּ נֶגֶד מֹשֶׁה וְנֶגֶד אֶהֱרֹן וְאָמְרוּ לָהֶם: "הֲגִזְמַתְּם! הֲרִי כָּל הָעֵדָה, כָּל־מִדְּוָשִׁים, וַיְהוּהוּ בְּתוֹכְכֶם, אִזְּ מִדְּוַע אִתְּכֶם מִתְנַשְּׂאִים מֵעַל קֵהֶל יְהוָה?"

⁴ שָׁמַע זֹאת מֹשֶׁה וְנָפַל עַל פָּנָיו. ⁵ הוּא דִבֶּר אֶל קֶרַח וְאֶל כָּל עֵדְתוֹ וְאָמַר: "בִּבְקָר יוֹדִיעַ יְהוָה מִי שִׁיָּךְ לוֹ וּמִי הַקְּדוֹשׁ, וַיִּקְרַב אוֹתוֹ אֵלָיו. אֵת זֶה שִׁיבַחַר בּוֹ וַיִּקְרַב אֵלָיו. ⁶ וְאַתְּכֶם, קֶרַח וְכָל עֵדְתוֹ, עֲשׂוּ כֹה: קַחוּ לָכֶם כַּפּוֹת קִטְרֶת. ⁷ שִׁימוּ בָהֶן אֵשׁ, וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מְחָר. הַאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ יִבְחַר יְהוָה, הוּא הַקְּדוֹשׁ. בְּנֵי לֹוִי, הֲגִזְמַתְּם!" ⁸ אָמַר מֹשֶׁה לְקֶרַח: "שִׁמְעוּ נָא בְּנֵי לֹוִי, ⁹ הֲאִם אֵין דִּי עֲבוּרְכֶם בְּכָךְ שִׁאֲלֵהִי יִשְׂרָאֵל הַבְּדִיל אֶתְכֶם מֵעֵדְתַת יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְקַרֵב אֶתְכֶם אֵלָיו, כְּדִי לַעֲבֹד בְּעַבְדוֹת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה וְלִשְׁרֵת אוֹתְכֶם? ¹⁰ הוּא קֶרַב אוֹתְךָ וְאֵת כָּל אַחֲיֶיךָ בְּנֵי לֹוִי אִתְּךָ, וְאַתְּכֶם מִבְּקֻשִׁים גַּם אֵת הַפְּהֶנְהָ? ¹¹ לָכֵן אִתְּךָ וְכָל עֵדְתְךָ, הֲרִי נֶגֶד יְהוָה אִתְּכֶם יוֹצְאִים וְאַהֲרֹן, מָה הוּא שִׁאֲתְכֶם מִתְּלוֹנְנִים עֲלֵיו?"

¹² מֹשֶׁה שָׁלַח לְקַרְא אֵלָיו אֵת דָּתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב, אִךְ הֵם אָמְרוּ: "לֹא נָבֹא. ¹³ הֲאִם לֹא דִי בְּכָךְ שִׁהַעֲלִית אֹתְנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדִבַּשׁ כְּדִי לְהַמִּית אֹתְנוּ בַּמִּדְבָּר, אִתְּךָ גַּם רוּצָה לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ? ¹⁴ גַּם לֹא הִבַּאת אֹתְנוּ אֶל אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדִבַּשׁ, וְלֹא נָתַתָּ לָנוּ נַחֲלָה עִם שְׂדֵה וְכָרֶם, וְעַכְשָׁו אִתְּךָ רוּצָה לְנַקֵּר אֵת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה? לֹא נָבֹא!" ¹⁵ כָּעַס מֹשֶׁה מְאֹד וְאָמַר לַיהוָה: "אַל תִּקְבֹּל אֵת מִנְחָתְךָ. לֹא לְקַחְתִּי לְעַצְמִי חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא עָשִׂיתִי רַע לְאִיִּם"

אָחַד מֵהֶם".

¹⁶ אַז אָמַר מֹשֶׁה לְקַרְח: "אַתָּה וְכָל עֲדֹתְךָ עִמָּדוֹ לִפְנֵי יְהוָה. אַתָּה וְאַנְשֵׁיךָ וְאַהֲרֹן, מִחֵר. ¹⁷ קָחוּ כָל אִישׁ אֶת כַּף הַקְּטֹרֶת שְׁלוֹ, פִּזְרוּ עָלֶיהָ קְטֹרֶת וְקָרְבוֹ אוֹתָהּ לִפְנֵי יְהוָה. כָּל אֶחָד יִקַּח אֶת כַּף הַקְּטֹרֶת שְׁלוֹ, מֵאֵתִים וְחֲמִשִּׁים כַּפּוֹת קְטֹרֶת. גַּם אַתָּה וְאַהֲרֹן תָּבִיאוּ כָל אֶחָד אֶת כַּף הַקְּטֹרֶת שְׁלוֹ". ¹⁸ אַז לָקְחוּ אִישׁ אִישׁ אֶת כַּף הַקְּטֹרֶת שְׁלוֹ. הֵם שָׂמוּ בַכַּפּוֹת אֶשׁ וּפִזְרוּ עָלֶיהֶן קְטֹרֶת, וְנִצְּבוּ בַּפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד עִם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. ¹⁹ אַז הִקְהִיל קַרְח אֶת כָּל הָעֵדָה נֹגְדִים בַּפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד, וְכַבֹּד יְהוָה נִרְאָה אֵל כָּל הָעֵדָה.

²⁰ יְהוָה דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאָמַר: ²¹ "הִבְדְּלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת, כְּדֵי שְׂאֲשָׁמִיד אוֹתָם בְּרָגַע אֶחָד". ²² נִפְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל פְּנֵיהֶם וְאָמְרוּ: "אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת שֶׁל כָּל אָדָם, אִם אִישׁ אֶחָד חוֹטֵא אַתָּה תִּזְעַם עַל כָּל הָעֵדָה?"

²³ אָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: ²⁴ "דִּבֶּר אֶל הָעֵדָה וְאָמַר לָהֶם: 'הִתְרַחְקוּ מִמִּשְׁכַּנִּי שֶׁל קַרְח, דָּתֵן וְאַבִּירָם.'". ²⁵ קָם מֹשֶׁה וְהִלֵּךְ אֶל דָּתֵן וְאַבִּירָם, וְאַחֲרָיו הִלְכוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. ²⁶ הוּא דִּבֶּר אֶל הָעֵדָה וְאָמַר: "הִתְרַחְקוּ מֵהָאֱלֹהִים שֶׁל הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְעוּ בְּכָל הַשִּׁיָּר לָהֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִשְׁמְדוּ בְּגִלְל כָּל חַטָּאֵיהֶם". ²⁷ הָאֲנָשִׁים הִתְרַחְקוּ מִמִּשְׁכַּנִּי שֶׁל קַרְח, דָּתֵן וְאַבִּירָם. וְאוֹלָם דָּתֵן וְאַבִּירָם יָצְאוּ וְנִעְמְדוּ בַּפֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם עִם נְשֵׂיהֶם, בְּנֵיהֶם וְיִלְדֵיהֶם הַקְּטַנִּים. ²⁸ אַז אָמַר מֹשֶׁה: "כֹּה תִדְעוּ שִׁיְהוּהוּ שְׁלַח אוֹתִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה, וְהֵם לֹא נִבְעוּ מִלְּבִי. ²⁹ אִם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה יָמוּתוּ כְּמוֹ כָּל בְּנֵי הָאָדָם, וְאִם גּוֹרְלָם יִהְיֶה כְּגוֹרְלֵי כָּל בְּנֵי הָאָדָם, הֲרִי שְׁלַח יְהוָה שְׁלַח אוֹתִי. ³⁰ אָבֵל אִם יְהוָה יִבְרָא דְבַר חֲדָשׁ, וְהָאֲדָמָה תִּפְתַּח אֶת פִּיהָ וְתִבְלַע אוֹתָם וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם, וְהֵם יָרְדוּ חַיִּים לְשָׂאוֹל, אַז תִּדְעוּ שֶׁהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בָּזוּ לַיהוָה".

³¹ כַּאֲשֶׁר סִיִּים לְהַגִּיד אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, נִבְקָעָה הָאֲדָמָה אֲשֶׁר מִתְחַתָּם. ³² הָאָרֶץ פְּתָחָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה אוֹתָם וְאֶת בְּתֵיהֶם, וְאֶת כָּל הָאֲנָשִׁים הַשִּׁיָּכִים לְקַרְח, וְאֶת כָּל רְכוּשׁוֹ. ³³ הֵם וְכָל הַשִּׁיָּר לָהֶם יָרְדוּ חַיִּים לְשָׂאוֹל, הָאֲדָמָה כִּסְתָה

עליהם והם אָבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל. ³⁴ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמְדוּ סְבִיבָם בְּרוּחוֹ כָּשְׁשָׁמְעוּ אֶת צַעֲקֹתָם, כִּי אָמְרוּ: "שָׁמָּא תִּבְלַע אוֹתָנוּ הָאֲדָמָה". ³⁵ וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְאָכְלָה אֶת מֵאֵתִים וְחַמְשִׁים הָאֲנָשִׁים מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת.

¹ ר' אַז דָּבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ² "אָמַר לְאַלְעָזַר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לְהַרִים אֶת כַּפֹּת הַקְּטָרֶת מִתּוֹךְ הַשָּׂרָפָה, כִּי הֵן קְדוֹשׁוֹת, וְאֵת גַּחְלֵי הָאִשׁ לִפְזֹר הַלְּאָה מִכָּאן. ³ אֶת כַּפֹּת הַקְּטָרֶת שֶׁל הַחוּטָאִים הָאֵלֶּה, שִׁשְׁלָמוּ עַל חֲטָאִים בְּחַיֵּיהֶם, עָשׂוּ לְלוּחֹת מְרַקְעִים לְצַפּוּי הַמִּזְבֵּחַ, כִּי הֵם הַקְּרִיבֹו בְּהֵן לַיהוָה וְלִכֵּן הִתְקַדְּשׁוּ. הֵן יִשְׁמְשׁוּ לְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל". ⁴ לָקַח אֶלְעָזַר הַכֹּהֵן אֶת כַּפֹּת הַקְּטָרֶת מִנְחֻשֶׁת, אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּשְׂרָפוּ הַקְּרִיבֹו בְּהֵן קְטָרֶת, וְרָקַע אוֹתָן לְצַפּוּי עֲבוּר הַמִּזְבֵּחַ, ⁵ זָכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקַרַּב אִישׁ זָר אֲשֶׁר אֵינָנוּ מִצְּאֲצְאֵי אֶהֱרֹן כְּדֵי לְהַקְטִיר קְטָרֶת לִפְנֵי יְהוָה, וּכְדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה כְּמוֹ קִרְחַ וְעֵדְתוֹ, כְּפִי שֶׁאָמַר לוֹ יְהוָה בְּאִמְצָעוֹת מֹשֶׁה.

⁶ לְמַחֲרַת הַתְּלוּנָנוּ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶד מֹשֶׁה וְנֶגֶד אֶהֱרֹן וְאָמְרוּ: "אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת עַם יְהוָה". ⁷ כְּאֲשֶׁר הִתְקַהֲלָה הָעֵדָה נֶגֶד מֹשֶׁה וְנֶגֶד אֶהֱרֹן, הֵם פָּנוּ אֶל אֶהֱל מוֹעֵד, וְהִנֵּה הָעֵנָן כֹּסֶה אוֹתוֹ, וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה. ⁸ אַז בָּאוּ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן לִפְנֵי אֶהֱל מוֹעֵד.

⁹ יְהוָה דָּבַר אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ¹⁰ "הִתְרַחֲקוּ מִהָעֵדָה הַזֹּאת, וְאֲנִי אֲשַׁמִּיד אוֹתָם בְּרָגַע אֶחָד!" וְהֵם נָפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם. ¹¹ אָמַר מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן: "קַח אֶת כֹּף הַקְּטָרֶת, שִׂים עָלֶיהָ גַּחְלֵי אִשׁ מִהַמִּזְבֵּחַ וּפְזֹר עָלֵיהֶם קְטָרֶת, וְלֶךְ מֵהָר אֶל הָעֵדָה וּכְפֹר עָלֵיהֶם, כִּי יֵצֵא הַזַּעַם מִלִּפְנֵי יְהוָה וּפְרָצָה מִגִּפְּהָ". ¹² לָקַח אֶהֱרֹן כְּפִי שֶׁאָמַר לוֹ מֹשֶׁה וְרָץ אֶל תּוֹךְ הַקְּהָל. הַמִּגִּפָּה כָּבַר פְּרָצָה בְּתוֹךְ הָעָם, אֲךָ הוּא הִעֲלָה אֶת הַקְּטָרֶת וּכְפֹר עַל הָעָם. ¹³ הוּא נִעְמַד בֵּין הַמֵּתִים לְבֵין הַחַיִּים, וְהַמִּגִּפָּה נִעְצְרָה. ¹⁴ מִסִּפֵּר הַמֵּתִים בַּמִּגִּפָּה הָיָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלְפֵי וּשְׁבַע מֵאוֹת, מִלְּבַד הָאֲנָשִׁים שֶׁשָּׂמְתוּ בַּגָּלִל קִרְחַ. ¹⁵ חָזַר אֶהֱרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד, וְהַמִּגִּפָּה נִעְצְרָה.

¹⁶ יהוה דבר אל משה ואמר: ¹⁷ "דבר אל בני ישראל וקח מהם מטה אחד לכל בית אב, מכל המנהיגים שלהם לפי בתי אבותיהם, שנים עשר מטות. כתב את שמו של כל אחד מהם על המטה שלו." ¹⁸ את שם אהרן תכתב על מטה שבט לוי, כי לראש כל בית אב שלהם יהיה מטה אחד. ¹⁹ הנח אותם באהל מועד, לפני ארון העדות, במקום אשר בו אני נפגש אתכם. ²⁰ האיש אשר אבחר בו, המטה שלו יפרח. כך אפטר את עצמי מהתלונות שבני ישראל מתלוננים עליכם."

²¹ דבר משה אל בני ישראל, וכל המנהיגים שלהם נתנו לו מטה לכל מנהיג, מטה אחד לכל בית אב, שנים עשר מטות, כאשר מטה אהרן בין המטות שלהם. ²² הניח משה את המטות לפני יהוה באהל העדות. ²³ ביום המחרת בא משה אל אהל העדות, והנה מטה אהרן לבית לוי פרח. הוא הוציא נצנים, הפריח פרחים והניב שקדים. ²⁴ אז הוציא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל. הם ראו אותם, ולקחו כל איש את מטהו. ²⁵ יהוה אמר למשה: "השב את מטה אהרן אל מול העדות למשמרת ולאות למורדים, כדי שתסתים תלונתם נגדי, והם לא ימותו." ²⁶ משה עשה זאת. כפי שצוה יהוה אותו, כך עשה. ²⁷ אז אמרו בני ישראל אל משה: "אנחנו עומדים למות, אנחנו אבודים, כלנו אבודים! כל מי שמתקרב, שמתקרב אל משכן יהוה, ימות. האם נחרץ עלינו למות?"

¹ יי יהוה אמר לאהרן: "אתה, ובניך ובית אביך אתה תשאו באחריות על כל עוון הקשור למקדש. אתה ובניך אתה תשאו באחריות על כל עוון הקשור לכהנה שלכם." ² גם את אחיה, את שבט לוי, שבט אביך, הבא אתה, שיתלוו אליך וישרתו אותך, כאשר אתה ובניך אתה משרתים לפני אהל העדות. ³ הם ימלאו את תחומי האחריות שלך, ויהיו אחראים לכל עבודת האהל, אך אל כלי הקדש ואל המזבח אסור להם להתקרב, אחרת ימותו גם הם וגם אתם.

⁴ הם יִצְטַרְפוּ אֵלַיךָ וַיִּמְלְאוּ אֶת תְּחוּמֵי הָאֲחֵרִיּוֹת בְּעִבּוֹדַת אֱהֶל מוֹעֵד בְּכָל תְּחוּמֵי הַשְּׂרֹת בְּאֱהֶל, וְזָר לֹא יִתְקַרֵב אֵלֵיכֶם. ⁵ עֲלֵיכֶם לְמַלֵּא אֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת עֲבֹדַת הַמִּזְבֵּחַ, כְּדֵי שְׁזַעֲמֵם אֱלֹהִים לֹא יָבֹא עוֹד עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ⁶ הֲרִי אֲנִי לִקְחָתִי אֶת אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵם מִתְּנָה לָכֶם, מִקְדָּשִׁים לַיהוָה, כְּדֵי לַעֲבֹד בַּשְּׂרֹת שֶׁל אֱהֶל מוֹעֵד. ⁷ אַתָּה וּבְנֵיךָ אַתָּה תִּמְלְאוּ אֶת תַּפְקִידֵי כְּהֻנַּתְכֶם בְּכָל הַנוֹגַע לַמִּזְבֵּחַ וּמִבְּעַד לַפְּרֻכָּת, וּתְשֻׁרְתוֹ. אֶת עֲבֹדַת כְּהֻנַּתְכֶם אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם כְּמִתְּנָה, וְכָל זָר שִׁיתְקַרֵב יוּמָת.

⁸ אַז אָמַר יְהוָה לְאַהֲרֹן: "הִנֵּה הַפְּקֻדֹתַי בְּיָדְךָ אֶת הָאֲחֵרִיּוֹת עַל הַתְּרוּמוֹת הַנִּתְרָמוֹת לִי. אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִתְּתִי לָךְ כְּחֶלֶק, וּלְבְנֵיךָ כְּחֶלֶקְכֶם, לְעוֹלָם. ⁹ זֶה יְהִי חֶלְקְךָ מִהַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים בְּיֹתֵר מִכָּל אֲשֶׁר לֹא נִשְׂרַף בְּאֵשׁ. כָּל קְרִבְנוֹתֵיהֶם, כּוֹלֵל קְרִבְנוֹת מְנוּחָה, חֲטָאת וְאָשָׁם, שֶׁהֵם מַעֲלִים לִי כַּדָּבָר הַקְּדוּשׁ בְּיֹתֵר, לָךְ הוּא וּלְבְנֵיךָ. ¹⁰ אַתָּה תֹאכַל אוֹתוֹ כַּדָּבָר קְדוּשׁ בְּיֹתֵר.* כָּל זָכָר רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל אוֹתוֹ. קְדוּשׁ יְהִי עִבּוּרְךָ. ¹¹ גַּם זֶה יְהִי לָךְ: אֶת כָּל תְּרוּמַת הַמִּתְּנָה שְׁלֵהֶם, מִכָּל קְרִבְנוֹת הַתְּנוּפָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ, לְבְנֵיךָ וּלְבָנוֹתֶיךָ אַתָּה, כְּחֶלְקְכֶם לְעוֹלָם. כָּל מִי שֶׁשָּׁהוּר בְּבֵיתְךָ רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל אוֹתוֹ. ¹² אֶת כָּל הַשֶּׁמֶן הַמְּשֻׁבָּח בְּיֹתֵר, וְאֶת כָּל הַמְּשֻׁבָּח בְּיֹתֵר בְּיַיִן חֹדֵשׁ וּבִדְגָן, אֶת רֵאשִׁית הַתּוֹצֵרֶת שְׁלֵהֶם אוֹתָהּ הֵם נוֹתְנִים לַיהוָה, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ. ¹³ הַבְּכוּרִים שֶׁל כָּל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם, אֲשֶׁר יָבִיאוּ לַיהוָה, יְהִיוּ שְׁלֶךְ. כָּל מִי שֶׁשָּׁהוּר בְּבֵיתְךָ רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל מֵהֶם. ¹⁴ כָּל דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל הַמִּקְדָּשׁ לְאֱלֹהִים, יְהִי שְׁלֶךְ. ¹⁵ כָּל בְּכוֹר רֶחֶם מִכָּל בֶּשֶׂר שֶׁהֵם מִקְרִיבִים לַיהוָה מִהָאָדָם וּמִהַבְּהֵמָה יְהִי שְׁלֶךְ. אַךְ אֶת בְּכוֹרֵי הָאָדָם תִּפְדֶּה, וְגַם אֶת בְּכוֹרֵי הַבְּהֵמָה הַטְּמְאָה תִּפְדֶּה. ¹⁶ בְּאֲשֶׁר לְמַחִיר הַפְּדוּת שְׁלֵהֶם, מִבֶּן חֹדֶשׁ עָלֶיךָ לַפְּדוּת אוֹתָם, בְּהִתְאֵם לְאִמְדַן שְׁלֶךְ, חֲמֹשֶׁה שְׁקֵלִי כֶסֶף* לְפִי שְׁקֵל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁעֶרְפוֹ עֶשְׂרִים גֵּרָה. ¹⁷ בְּכוֹר שׁוֹר, בְּכוֹר כֶּבֶשׂ אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא

* 10.18 כַּדָּבָר קְדוּשׁ בְּיֹתֵר – יִתְכַן שֶׁהַכּוֹנֵן לְמִקוֹם קְדוּשׁ בְּיֹתֵר.

* 16.18 חֲמֹשֶׁה שְׁקֵלִי כֶסֶף – כְּשֵׁשִׁים גֵּרָמִים.

* 16.18 גֵּרָה – שׁוֹה עֶרְךָ לְכֹשֶׁשׁ מֵאוֹת מִלִּיגְרָמִים.

תפודה, מקדשים הם. את דמם תתיז על המזבח ואת חלבם תקטיר, קרבן הנשרף באש לריח ניחוח ליהוה.¹⁸ בשרם יהיה שלך, כמו שחזה התנופה והשוק הימנית הם שלך.¹⁹ את כל התרומות הקדושות אשר בני ישראל מרימים ליהוה אני נותן לך, לבניך ולבנותיך אשר אתך כחלקכם לעולם. ברית מלח נצחית היא לפני יהוה, לך ולצאצאיך שאתך".

²⁰ הוסיף יהוה ואמר לאהרן: "לא תהיה לך נחלה בארצם, ולא יהיה לך חלק בתוכם. אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל.²¹ הנה אני נותן לבני לוי לנחלה את כל המעשר של ישראל תמורת העבודה שהם עובדים בעבודת אהל מועד.²² ובני ישראל לא יתקרבו עוד אל אהל מועד, אחרת ישאו חטא וימותו.²³ רק הלויים יעבדו בעבודת אהל מועד, והם ישאו באחריות לעוונם. זהו חק לעולם, לכל דורותיכם. אך בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה.²⁴ הרי את המעשר שבני ישראל ירימו ליהוה כתרומה, נתתי ללויים לנחלה. לכן אמרתי להם שבתוך בני ישראל הם לא ינחלו נחלה".

²⁵ יהוה דבר אל משה ואמר: ²⁶ "אל הלויים תדבר ותאמר להם: 'כאשר תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מהם עבור נחלתכם, הרימו ממנו תרומה ליהוה, מעשר מן המעשר.²⁷ תרומתכם תחשב לכם כדגן שנלקח מן הגרן, וכיין שנלקח מן היקב.²⁸ כך תרימו גם אתם תרומה ליהוה, מכל המעשרות שלכם אשר תקחו מאת בני ישראל. את התרומה הזו ליהוה אותה תקחו מן המעשרות, תנו לאהרן הכהן.²⁹ מכל המתנות שתקבלו תרימו את כל התרומה ליהוה, מכל המבחר שבה, מחלקה המקדש'.³⁰ עוד אמר להם: 'כשאתם נותנים את החלק המבחר, יחשב הדבר ללויים כתבואה מן הגרן וכיין מן היקב.³¹ אכלו אותו בכל מקום, אתם ובני ביתכם, כי זה השכר שלכם תמורת עבודתכם באהל מועד.³² לא תשאו חטא עקב כך, בהיותכם נותנים את המבחר ממנו. כך לא תחללו את תרומות הקדש של בני ישראל, ולא תמותו'".